משניות מבוארות

מסכת בבא בתרא פרק ו

ט. **ט) השולח את בנו אצל חנני ופנדיון שהם שני אסרין ביזו,** כדי שיביא לו באסר שמן ויביא לו עדף אסר, **ומדד לו באסר שמן, ונמן לו את האסר עדף, והלך החיטוק שבר את הצלוחית, ואבד את האסר, חנני חייב להחזיר לו הפקדון והצלוחית.** שמה שהאבד שלח לו היינו לתודעי

ט השולח את בנו אצל חנני (ופנדיון בידו), ומדד לו באסר שמן ונתן לו את האסר, שבר את הצלוחית ואבד את האסר, חנני חייב. רבי יהודה פוטר. **שנאמר** (שמות כ"ב) **כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר, ונגנב מבית האיש, אם יימצא הגנב ישלם שנים.** מקום שהאבד שלח לו היינו לתודעי

ט **השולח** את בנו אצל חנני (ופנדיון בידו), ומדד לו באסר שמן ונתן לו את האסר, שבר את הצלוחית ואבד את האסר, חנני חייב. רבי יהודה פוטר, שנאמר כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר, ונגנב מבית האיש, אם יימצא הגנב ישלם שנים. מקום שהאבד שלח לו היינו לתודעי

פרק ו **א)** **המוכר פרות לחברו, ולא פרש אם מוכר אותן לאכילה, או לזריעה וזרען. ולא צמחו, ואכילו זרע שמן, אינו חייב בחזירתן.** דיכול לומר לו לא בקשתי אלא לאכילה, אלא לזריעה. **אם מכרתי לך לאכילה,** דאין הולכין במנהן אחר הרב. **והני מלי בדברים המאכלין, אבל דברים שאין מאכלין, כגון זרעוני גנה** חייב בחזירתן. דהני מקח טעות **תנא** דבי ר' ישמעאל **מקח טעות שמינון בן גמליאל אומר, המוכר זרעוני גנה שאינן מאכלין, חייב בחזירתן.** ואפילו אינו מחזיר לו הזרעים, חייב להחזיר לו הדמים. יש שמתפשטין בין לשתיה. ויש שמתפשטין בין למקפה לתת בתוך התבשיל. **והיינו למקפה צריך להיות יותר** יפה ומתוקים. שמתפשטין ממנו מעט מעט. **ב) המוכר פרות תבואה לחברו, הרי זה הלוקח מקבל עליו רבע טונפת** עפרורית **וקש לשאה,** והוא חלק אחד מעשרים. **ודקים** תבואה דרכה להיות בה רבע טונפת. **מכר לו תאנים, הלוקח מקבל עליו** שמונה **תאנים מתעלות למאה.** הקולנה **מרתף של יין** ויש בו הרבה חביות של יין. **מקבל עליו עשר סוסיסות** חביות יין. **מקבל עליו עשר פיטיסיות** חביות. שבכל מאה חביות רגיל להיות עשרה שהתחילו להחמיץ. ודוקא באמר לך מרתף זה אני מוכר לך למקפה. **מכר לו קנסנים רקים בשרון,** בארץ המישור. **שאין** הטיט שלקן נשרף יפה. **מקבל עליו עשר פיטיסיות למאה.** דהיינו עשר חביות שאינן מבשלות כל צרכן. שמיעות אם היין דרך בישולן. **ג) המוכר יין לחברו** ואמר לו הלוקח שהוא צריך אותן למקפה. **והחמיץ** אינו חייב בחזירתו. כיון שבשעת מכירה יין היה, ודוקא כשנתחמץ בכלי של לוקח, דיש לומר דהקנקן גרם שיחמיצו. שאם השאירו בכלי של מוכר אומר לו הרי יינך וקנקנך. **ואם ידוע שיינו מחמיץ** בכל שנה, **והלוקחו** אמר לו שהוא צריך היין למקפה דהיינו לתבשיל, **הרי זה מקח טעות.** שהיה צריך לודועינו שהיין מחמיץ. **ואם אמר לו המוכר,** דהיינו אם המתקנים. **חיב לחעמיד עד העצרת.** שמהעצרת היין מתקלקל ואפילו המבשם. **ויקח הקולנה** יין ישן, **צריך לתן לו המוכר יין משל שאתקדך.** דהיינו משנה הקולנה יין מישן, **צריך לתת לו המוכר משל שלש שנים** עד השנה שאנו עומדין בה. **מקבל עליו** שאתקדך. **ד) המוכר מקום לחברו לבנות לו בית, וכן המקבל מחברו לבנות לו בית חתנות לבנו, ובית אלמנות לבתו,** כשמת בעלה ושבה אל בית אביה (אבל לבתו נשואה אלא יבנה בית ליד בית שלו דהני זהיר מאשתך מתחנה (פסחים דף קיג), בכל אלו **בונה ארבע אמות** רחב, **על שש אמות** ארך. **דברי רבי עקיבא. רבי שמעון אומר, רפת בקר הוא זה.** וצריך לעשותו **רחוב יותר** מבית קטן כרפת בקר, **בונה ארבע אמות רחב על שש אמות** ארך. הרוצה לבנות **בית קטן** בונה **שש** אמות רחב **על שמונה.** ואם אמר לו עשה לי בית **גדול,** בונה **שמונה** אמות רחב **על עשר** אמות ארך. ואם

מסכת בבא בתרא פרק ו

משניות מבוארות

אמר לו עשה לי **טרקלין** למושב שרים, בונה **עשר על עשר** דהיינו מרבע. כיון דלמושב שרים עשוי ולא לתשמישי. הלכך מרבע בעינן. כל הבתים שאמרנו **רומו** גבהו, **מחצי ארכו ומחצי רחבו** בבית קטן אליבא דרבי עקיבא, ורומו חמש אמות. לרבי ישמעאל, בבית קטן רומו שבעה אמות. בגדול רומו תשע אמות.

טרקלין, עשר על עשר. רומו **מחצי ארכו ומחצי רחבו. לדבר,** היכל. **רבן שמעון בן גמליאל אומר, הכל כבנין היכל:** **ה מי שיש לו בור לפנים מביתו של חברו, נכנס בשעה שדדרך בני אדם נכנסין ויוצא בשעה שדדרך בני אדם יוצאין, ואינו מכנים בהמתו ומשקה אלא ממלא ומשקה מבורו, וזה עושה לו חותם ומיחה: ו מי שיש לו גנה לפנים מגנתו של חברו, נכנס בשעה שדדרך בני אדם נכנסים ויוצא בשעה שדדרך בני אדם יוצאין, ואינו מכנים לתוכה תוגרין, ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת, והחיצון זורע את הדדרך. נתנו לו דדרך מן הצד מדצת שניהם, נכנס בשעה שהוא רוצה ויוצא בשעה שהוא רוצה, ומכנים לתוכה תגרין, ולא יכנס מתוכה לתוך שדה אחרת, וזה וזה אינם רשאים לזרעה: ז מי שהיתה דדרך הרבים עוברת בתוך שדהו, ונטלה ונתן לה מן הצד, מה שנתן נתן ושלו לא הגיעו. דדרך והיחיד, ארבע אמות. דדרך הרבים, שש עשרה אמה. דדרך המלך, אין לה שעור. דדרך הקבר, אין לה שעור. המעמד, דיני צפורי אמרו, בית ארבעת קבין: ח המוכר מקום לחברו לעשות לו קבר, וכן המקבל מחברו לעשות לו קבר, מערה ארבע אמות על שש, ופותח לתוכה כוכין, שלשה מכאן ושלשה מכאן ושנים מכנגדן, וכוכיו אורכן ארבע אמות ורוחבן שבעה ורחבן ששה. רבי שמעון אומר, עושה תוכה של מערה שש אמות על שמונה, ופותח לתוכה שלשה עשר כוך, וארבעה מכאן וארבעה מכאן ושלשה